

pusztítják egymást, mióta nemcsak fiatal emberek, házasok, édesapák, tudósok, nagyreményű sarjak holttesteivel vannak megrakva harcterek, árkok, völgyek, hanem az özvegység, árvaság, a csonkaság s rokkantság ezerféle gyásza s gyötrelme üli meg Európát; mióta az állatiasság teljesen kiverődött az emberiségen s az erény helyén a düh, a gyűlölet, a bosszú, a szifilis burjánzik: azóta az egész úgynevezett kultúra máznak, fityegő rongynak, tehetetlen flancnak bizonyult, s a jobb embereket is a bűn, a romlás, a züllesztás taszigálja lefelé. [...]

(1916. április 24.)

Küzdelem a leánykereskedelem ellen

DR. RUFY PÁL²⁶

[...] De az erkölcsök megújhodását követeli a mi hivatalos közéletünk is. Több szívet, több lelket, több erkölcsösséget követelünk azoktól, akiknek ártatlan emberek sorsa kezében van.

A TÁRSADALMAT KELL REGENERÁLNUNK. A társadalomnak erkölcsi színvonalát kell emelnünk. Meg kell akadályoznunk, hogy ne lehessen ember, aki kétségbeejtő nyomorában vagy öngyilkosságot követ el vagy a saját testét eladja. Hozzá kell szoktatnunk a társadalom felsőbb, ennél fogva feltehető, hogy szélesebb műveltségét élvező rétegeit, hogy a társadalom becsülete az ő becsületük. Semmiféle, a legfelső vagy legalsó szélsőségekben csapongó emberi lénynek, ha embertársával szemben áll, nem szabad megfélejtkeznie a bölcs mondásról: „Homo res sacra homini.”²⁷ Az ember legyen szent az ő embertársa szemében. [...]

²⁶ Ügyvéd, az állami gyermekvédelem rendszerének kiépítője (1854–1934). 1903-tól a gyermekmenhelyek országos felügyelője. Ekkortól szinte kizárólag a gyermekvédelem ügyével foglalkozott, 1901-ben jelent meg *A gyermekvédelem Magyarországon* című kötete, 1904-ben pedig a *Küzdelem a leánykereskedelem ellen* című összefoglaló munkája.

²⁷ Az ember számára szent dolog az ember.

A prostitúció fő okát etikai, szociális és közgazdasági hátrányokban kell keresnünk. A hitélet lehanyaglása, az általános szegénység, a nő keresetképtelensége, a vagyonnak felhalmozódása, mindezekből eredő helyzetben találjuk meg a nyomorúságos erkölcsi viszonyaink romlását. [...]

Az 1912: XLIX. tc. szerint a szerződő kormányok oly központi hatóságot állítanak fel, melynek feladata központosítani minden értesítést, amely arra vonatkozik, hogy asszonyokat és leányokat külföldön való kéjelgés céljára megkerítsenek. Ez a központi hatóság a szerződő államok mindegyikében szervezett hasonló központi hatósággal közvetlenül levelez. A szerződő kormányok kötelezik magukat, hogy a kéjelgésre szánt asszonyok és leányok kísértői a pályaudvarokon és utazás közben kinyomoztassanak, és az oly személyek megérkezését, akik nyilvánvalóan ily üzelmek tetteseinek, bűntársainak vagy áldozatainak látszanak, a rendeltetési helyhatóságnál bejelentésük.

(Budapest, 1913. 5.)

Büntetőjog és erkölcsrendészet

Útmutató az erkölcsrendészetünk ellenőrzésére és biztosítására

[...]

A sajtó és az irodalom a társadalmi, politikai, gazdasági és főképpen az erkölcsi életben egyaránt hatalmasan érvényesülő tényezőként szerepel. Épít vagy rombol. Itt tehát annak a magasztos normának kell mindenkor érvényesülnie: „írj mindig jószándékkal igazat és vállald érte a teljes felelősséget.” A felelősség alól való kibúvás, illetőleg a felelőtleniséget kereső, vagyoni és erkölcsi egzisztenciát romboló orvtámadás: sem a világi, sem az egyházi törvények felfogásával nem egyeztetethető össze. [...]

(Budapest, 1936. 39.)